

se forekommer endvidere at være i modstrid med Kommissionens, idet Kommissionen specifikt henviste til Bernerkonventionen i spørgsmålet om gensidighed i forholdet til tredjelande og på den baggrund afviste Europa-Parlamentets betragtning omkring relationerne til tredjelande.

Svar (29/5 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg kan oplyse, at Danmark siden 1903 har været medlem af Bernerunionen, og at Danmark har tiltrådt senere ændringer af konventionen, senest revisionen af 1971. Jeg kan endvidere bekræfte, at USA har tiltrådt konventionen, samt at Bernerkonventionen omfatter musikalske værker.

Jeg skal imidlertid henlede opmærksomheden på, at art. 9, stk. 2, ikke vedrører musikalske værker, hvorfor Bernerkonventionens principper ikke finder anvendelse. Art. 9, stk. 2, vedrører beskyttelsen af udøvende kunstnere, producenter af lyd- og billedoptagelser samt radiofonier, det vil sige rettigheder, som – bortset fra billedproducenters – internationalt er reguleret i Romkonventionen. Med hensyn til beskyttelsen af producenter af billedoptagelser findes der ingen international regulering. Som nævnt i min besvarelse af spørgsmål nr. S 1696 er der ikke i L 119 taget stilling til, i hvilken udstrækning spredningsbestemmelserne skal gælde i forhold til andre lande.

Spm. nr. S 1700

Til kulturministeren (18/5 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren redegøre for, med hvilken begrundelse spredningen af edb-programmer importeret fra tredjelande ikke blev forbudt, da Rådets direktiv 91/250/EØF om beskyttelsen af edb-programmer i 1992 blev implementeret i den danske ophavsretslov, § 23, (der svarer til § 19 i lovforslag nr. L 119, Forslag til lov om ophavsret) på trods af, at direktivets artikel 4 om spredningsret havde en bestemmelse magen til artikel 9, stk. 2, om spredningsret i Rådets direktiv 92/100/EØF, der modsætningsvis fortolkes som et forbud mod import og salg af vær-

ker fra tredjelande, og kan ministeren oplyse, om Kommissionen har reageret mod Danmark for at have undladt at gennemføre et forbud mod import og salg af edb-programmer fra tredjelande i den danske lovgivning?«

Svar (29/5 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Edb-direktivets art. 4 c har følgende ordlyd:

»Første gang en kopi af et edb-program sælges i Fællesskabet af rettighedshaveren eller med dennes tilladelse, er rettighedshaverens ret til at sprede den pågældende kopi inden for Fællesskabet udtømt med undtagelse af retten til at udøve kontrol med yderligere udlejning af edb-programmet eller en kopi deraf.«

Udlejnings- og udlånsdirektivets art. 9, stk. 2, har følgende ordlyd:

»Spredningsretten inden for Fællesskabet med hensyn til en genstand som omhandlet i stk. 1 udtømmes først, når genstanden for første gang sælges i Fællesskabet af rettighedshaveren eller med dennes tilladelse.«

Det er således ikke korrekt, at de to bestemmelser har samme indhold. I modsætning til udlejnings- og udlånsdirektivet er edb-direktivets art. 4 c neutral i sin formulering med hensyn til spørgsmålet om den territoriale rækkevidde af konsumptionsprincippet.

Jeg kan oplyse, at edb-direktivets art. 4 c er implementeret ved lov nr. 1010 af 19. december 1992, som ikke har givet anledning til bemærkninger fra Kommissionens side.

Spm. nr. S 1701

Til kulturministeren (18/5 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren afvise, at artikel 9, stk. 2, i Rådets direktiv 92/100/EØF kan forstås på den måde, at det ikke i Fællesskabet kan være tilladt at sprede eksemplarer, der er bragt på markedet uden rettighedshaverens viden eller tilladelse, for på den måde at undgå spredning af piratkopier, og vil ministeren afvise, at en sådan fortolkning er i bedre overensstemmelse med direktivets forarbejder?«